

IUBIREA FAȚĂ DE APROAPELE

Din scrierile lui Farina:

„Este o slujire înaltă, o vocație divină de a suferi cu cei rătăciți, de a ridica pe cei căzuți, de a oferi bunătatea sufletului nostru fratelui nostru desculț și flămând. Aceasta este o rază a bunătății lui Dumnezeu”.

„Apropiati-vă de noi, cei care suferiți. Grijile voastre ne împing spre voi,, vrem să vă ridicăm. Niciodată ironizați și abătuți, persecutați și denigrați, niciodatăi.”

Un scurt omentariu:

Când omul face un act de caritate, el se inserează în raza de lumină și iubire care vine de la Dumnezeu și o transmite celorlalți. Caritatea are capacitatea de a-i uni pe cei care suferă cu cei care îi pot mângâia, pe cei nevoiași cu cei care le pot oferi nu doar ceea ce este de prisos, ci și ceea ce este necesar. Prin urmare, caritatea aduce beneficii nu numai celor care primesc, ci și celor care dăruiesc.

(Text preluat din cartea lui Nicola Gori, „Cu pasiune în inimă”).

Pentru reflexia ta personală și împărtășire:

Care este diferența dintre caritate și milostenie?

Să ne gândim la o situație în care am adus dragostea, mângâierea și ajutorul lui Dumnezeu unei persoane Domnul ajunge acolo unde trebuie să ajungă și prin noi!

Provocare:

Câte inimi rănite în jurul nostru... Să deschidem ochii, să întâlnim pe cineva care suferă și să-i aducem dragostea lui Dumnezeu!

Anecdotală din viața lui Farina:

„Nu a părăsit Institutul fără să facă o vizită specială bolnavilor care zăceau în infirmerie. Primul lui gând a fost pentru cei aflați la sfârșitul vieții și apoi pentru cei cu boli obișnuite. Mergea din pat în pat, aducând confort și adesea dulciuri și fructe”. (Din amintirile surorilor)